

Tema de maig

DEFINICIONS DE PREGÀRIA

1. Pregar és passejar-se amb la ment i el cor pels jardins de Déu. (R. Buxarrais)

La pregària cristiana ha de ser no només una experiència mística i dels sentiments, sinó també una experiència de la raó i de l'enteniment.

Quan la paraula de Déu ens és revelada a través de la pregària sempre ho farà directament al cor. El nostre cor entra en comunió amb la Divinitat. Ara bé, la nostra consciència ha d'estar desperta en aquest intercanvi per tal que el fruit de la pregària es deixi traslluir en la nostra vida diària

2. Pregar és deixar-se guiar per la divina revelació i entrar en diàleg amb Déu units amb Maria, els Sants i tota l'Església. (Parròquies Itàlia)

Pregar és deixar-nos confiadament en les mans d'aquest Déu que ens estima fent nostra la paraula revelada.

3. Pregar és prendre consciència que Déu és amb nosaltres. Que em mira amb amor i em crida, amb insistència, per a identificar-me amb ell, per tal que jo proclami les seves meravelles amb tots els homes.

Aquest és el gran misteri del Cristianisme: que Déu és amb nosaltres. Déu s'encarna, esdevé home per fer-nos veure la compassió ("patir amb") que té envers nosaltres.

Aquest Déu no és un Déu com el de les altres religions. No és un Déu TANCAT, AÏLLAT, TRANSCENDENT... És un Déu que, principalment, ESTIMA la seva criatura, i la crida a participar de la seva plenitud.

Nosaltres en tant que homes no som perfectes, però és precisament aquesta petitesa, aquesta imperfecció i vulnerabilitat el que ens fa ser PRECIOSOS (de preuats) als ulls del nostre Déu.

LA PREGÀRIA CRISTIANA

Si Déu és amor (1Jn 4,8) no estimarà la seva criatura? Precisament l'Esperit Sant és la relació amorosa entre Déu Pare i Déu Fill... Sense AMOR no hi ha Déu, no hi ha vida.

Aquesta és també una de les singularitats del Cristianisme. Fins aquell moment els déus pagans no eren com el nostre, no demostraven sentiments d'amor envers els fidels. Però en el cristianisme Jesús ens dóna la clau per a la nova vida: Déu ens estima! I aquest amor incondicional de Déu és el que el fa cridar-nos a participar de la seva plenitud i la seva presència. Déu sap de quin fang ens va formar, i per tant sap de les nostres limitacions.

Preguntem-nos, però: A què em crida Déu? Déu crida a cada ésser humà, sense excepció, a relacionar-se amb Ell, identificar-se amb Ell, és a dir, a intentar de viure els mateixos sentiments d'amor, misericòrdia, compassió, perdó, donació, abnegació... que Ell té, per tal que la meua relació amb els meus germans sigui, veritablement, una relació fraterna de comunió en Crist.

ALGUNS ASPECTES DE LA PREGÀRIA CRISTIANA

La pregària cristiana té com a línia fonamental el **do de la pobresa**. Només aquell que se sent veritablement pobre davant la presència del Creador és capaç d'arribar amb més profunditat a aquest sentiment d'unió amb el Pare i per tant a una pregària sincera que neix de la súplica del cor.

La pobresa d'esperit (Lluc) ens porta a l'heretat del regne del cel. Aquesta pobresa fa renéixer en cada un de nosaltres la voluntat d'acostar-nos al Crist amb sinceritat i sense armadures.

La fe en Jesús, la pregària sincera ens allibera, ens cura, ens salva ens apropa a Crist. (Lc 8,43; Mt 15, 21-28 **Mt 9, 27**)

Amb la pregària no es poden aconseguir **béns materials** (loteria, aprovar, dolor) però sí es poden aconseguir **fruits d'esperit**, com la paciència, la fortalesa, la resignació, domini d'un mateix... Aquests fruits ens ajudaran a millorar la nostra quotidianitat. Jesús en les seves pregàries sempre es mostra disposat a acceptar allò que Déu li dirà, li oferirà... Com s'assumeix sinó la pròpia mort en una creu?

Quan Jesús comença la seva pregària a l'hort de les oliveres es sent torbat. Dient-ho amb les seves pròpies paraules, Jesús sent "a l'ànima una tristor de mort". Què fariem nosaltres davant aquest sentiment d'agonia? Jesús, malgrat tot, prega conscient que només la pregària en aquella hora li serà de consol i d'ajuda per acabar acceptant la creu

Des d'una altra perspectiva podem dir que la pregària cristiana ha d'anar **unida sempre a la veritat de l'home** i a la seva humanitat i vulnerabilitat. Quan jo prego, prego des del que sóc, com sóc, on sóc. No puc separar-me de mi mateix i crear un jo dual només per a la pregària.

Hem de tenir present també que quan preguem ens unim al món sencer, a tota la creació, i participem de la comunió d'amor de la Trinitat.

La pregària cristiana és la **pregària** de Jesús comunicada en primera persona per Ell mateix, amb el seu exemple, als seus deixebles i seguidors. La pregària és l'experiència d'intimitat amb el Pare viscuda per Jesús que ens ha estat transmesa com a do gratuït. La pregària és un mitjà privilegiat per viure la nostra filiació divina.

Així com hi ha textos en els Evangelis que ens apropen a l'època i la situació en la que va viure Jesús, podem dir que la pregària i la intimitat amb Déu Pare ens apropen directament al cor del Mestre, ens apropen a la divinitat i a la humanitat de Jesús de Natzaret.

Charles de Foucauld deia que quan preguem davant del sagrari, no estem pas més lluny de Jesucrist del que ho estaven els deixebles d'Emaús (Lc 24) caminant i compartint amb Jesús una estona de camí. Ni tampoc estem més lluny d'Ell que Pere en aquell esmorzar vora el llac de Galilea (Jn 21).

LA PREGÀRIA DE JESÚS

Lc 3, 21. Bateig de Jesús al Jordà.

Lc 9,18.28. Transfiguració davant de Pere, Jaume i Joan

Lc 22, 39. Pregària coneguda com la pregària de l'agonia

Lc 23, 34.46 Pregària a la Creu

Pregàries de l'A.T:

1 Sa 1, 10 ANNA, la mare de Samuel demana a Déu un fill

1 Re 18, 36 ELIES, el profeta estant al Carmel

Pregàries del N.T:

Lc 7, 1-10. Jesús cura el criat d'un centurió

ACTITUDS PER A LA PREGÀRIA

Posició del cos. Tot el nostre cos prega amb nosaltres. Quan preguem no ho hem de fer amb posicions incòmodes, però tampoc amb exagerada laxitud. Hem de pensar que estem davant de Déu i, per tant, d'algú que a la vegada és el meu Pare però també un Misteri.

Control del temps. Ens hem de proposar l'estona de pregària abans de començar-la pròpiament. Al mateix temps hem de ser perseverants, això vol dir que cal respectar l'estona de pregària que m'he proposat sense estar pendent del rellotge..

Planificació. Hem d'intentar trobar el nostre "estil" en la pregària personal. Això implica saber quina és l'estructura que ens motiva més per pregar. També, si en la meva pregària decideixo escollir alguns textos cal que els esculli abans, fins hi tot que en faci una primera lectura.

Silenci. La pregària suposa tenir la capacitat d'admirar-se, saber lloar Déu... Per tant en la pregària hem d'estar disposats a la contemplació, a l'adoració i, per tant, al silenci interior. El silenci fa possible que la Paraula de Déu ressoni en nosaltres. El silenci és presència, és acollida, atenció, ressonància, assimilació, personalització, interiorització.

Les emocions. Cal pregar des de la joia, des de la gratitud. Ens hem de deixar conquerir i seduir pel Misteri del Crist.

Charles de Foucauld deia que quan preguem davant del sagrari, no estem pas més lluny de Jesucrist del que ho estaven els deixebles d'Emaús (Lc 24) caminant i compartint amb Jesús una estona de camí. Ni tampoc estem més lluny d'Ell que Pere en aquell esmorzar vora el llac de Galilea (Jn 21).

LA PREGÀRIA DE JESÚS

Lc 3, 21. Bateig de Jesús al Jordà.

Lc 9,18.28. Transfiguració davant de Pere, Jaume i Joan

Lc 22, 39. Pregària coneguda com la pregària de l'agonia

Lc 23, 34.46 Pregària a la Creu

Pregàries de l'A.T:

1 Sa 1, 10 ANNA, la mare de Samuel demana a Déu un fill

1 Re 18, 36 ELIES, el profeta estant al Carmel

Pregàries del N.T:

Lc 7, 1-10. Jesús cura el criat d'un centurió

ACTITUDS PER A LA PREGÀRIA

Posició del cos. Tot el nostre cos prega amb nosaltres. Quan preguem no ho hem de fer amb posicions incòmodes, però tampoc amb exagerada laxitud. Hem de pensar que estem davant de Déu i, per tant, d'algú que a la vegada és el meu Pare però també un Misteri.

Control del temps. Ens hem de proposar l'estona de pregària abans de començar-la pròpiament. Al mateix temps hem de ser perseverants, això vol dir que cal respectar l'estona de pregària que m'he proposat sense estar pendent del rellotge..

Planificació. Hem d'intentar trobar el nostre "estil" en la pregària personal. Això implica saber quina és l'estructura que ens motiva més per pregar. També, si en la meva pregària decideixo escollir alguns textos cal que els esculli abans, fins hi tot que en faci una primera lectura.

Silenci. La pregària suposa tenir la capacitat d'admirar-se, saber lloar Déu... Per tant en la pregària hem d'estar disposats a la contemplació, a l'adoració i, per tant, al silenci interior. El silenci fa possible que la Paraula de Déu ressoni en nosaltres. El silenci és presència, és acollida, atenció, ressonància, assimilació, personalització, interiorització.

Les emocions Cal pregar des de la joia, des de la gratitud. Ens hem de deixar conquerir i seduir pel Misteri del Crist.

Charles de Foucauld deia que quan preguem davant del sagrari, no estem pas més lluny de Jesucrist del que ho estaven els deixebles d'Emaús (Lc 24) caminant i compartint amb Jesús una estona de camí. Ni tampoc estem més lluny d'Ell que Pere en aquell esmorzar vora el llac de Galilea (Jn 21).

LA PREGÀRIA DE JESÚS

Lc 3, 21. Bateig de Jesús al Jordà.

Lc 9,18.28. Transfiguració davant de Pere, Jaume i Joan

Lc 22, 39. Pregària coneguda com la pregària de l'agonia

Lc 23, 34.46 Pregària a la Creu

Pregàries de l'A.T:

1 Sa 1, 10 ANNA, la mare de Samuel demana a Déu un fill

1 Re 18, 36 ELIES, el profeta estant al Carmel

Pregàries del N.T:

Lc 7, 1-10. Jesús cura el criat d'un centurió

ACTITUDS PER A LA PREGÀRIA

Posició del cos. Tot el nostre cos prega amb nosaltres. Quan preguem no ho hem de fer amb posicions incòmodes, però tampoc amb exagerada laxitud. Hem de pensar que estem davant de Déu i, per tant, d'algú que a la vegada és el meu Pare però també un Misteri.

Control del temps. Ens hem de proposar l'estona de pregària abans de començar-la pròpiament. Al mateix temps hem de ser perseverants, això vol dir que cal respectar l'estona de pregària que m'he proposat sense estar pendent del rellotge..

Planificació. Hem d'intentar trobar el nostre "estil" en la pregària personal. Això implica saber quina és l'estructura que ens motiva més per pregar. També, si en la meva pregària decideixo escollir alguns textos cal que els esculli abans, fins hi tot que en faci una primera lectura.

Silenci. La pregària suposa tenir la capacitat d'admirar-se, saber lloar Déu... Per tant en la pregària hem d'estar disposats a la contemplació, a l'adoració i, per tant, al silenci interior. El silenci fa possible que la Paraula de Déu ressoni en nosaltres. El silenci és presència, és acollida, atenció, ressonància, assimilació, personalització, interiorització.

Les emocions. Cal pregar des de la joia, des de la gratitud. Ens hem de deixar conquerir i seduir pel Misteri del Crist.